

ואחד טלה. אמר רבי יצחק, אריה אחד, וטלה אחד, ואחד זאב, ואחד גדי, וכן פלם, להמצא חיות קטנות עם גדולות.

רבי יהודה אמר, הכל יפה, אבל יהודה אריה ושמעון שור, והרי פרשוה החברים שהיו משגיחים זה כנגד זה, זה מזמין וזה משמאל. לשור שמעשו רעים, אמרו נציר דמות של אריה ברפת שלו, ויסתכל בזה ויפחד ממנו. כך שמעון שור, יהודה אריה.

שמעון לא זכה לברכות, אלא הדביק אותו משה ליהודה. כתוב כאן (דברים לג) שמע ה' קול יהודה, וכתוב שם (בראשית כט) פי שמע ה' פי שנואה אנכי. אמר רבי יהודה, שמעון ולוי, אביהם העלם למשה. אמר לו רבי יוסי, מה הטעם אביהם העלם למשה? אמר לו, אף אנו נעלהו למנוחה הקדושה העליונה.

באו ושאלו את רבי שמעון. אמר, פמה חביבים דברים אלו. טפח בידו ובכה. אמר, מי יגלה אותך נאמן הקדוש? התעלית בחיך על בני אדם, התעלית בפטירתך ונסתרה דמותך. מפתחות רבונך נמסרו בידך תמיד.

בא ראה, ליצקב היו ארבע נשים, והוליד בנים מכלן, והתעלה [נתקן] בנשותיו. פשרצה יצקב להסתלק, עמדה עליו שכניה. רצה לברך את אלה ולא יכל, מלפני השכינה שפחד. אמר, איך אעשה, שהרי שניהם באו מצד הדין הקשה? אם אחזיק בשכינה - לא יכלתי, שהרי היו לי ארבע נשים ונתקנתי בהן, אלא אעלה אותן לבעל הבית, שהרי [בן] הבית עומד ברשותו, ומה שירצה - יעשה.

טלה. אמר רבי יצחק, אריה חד, וטלה חד, חד זאב, וחד גדי, וכן פלהו, לאשתכחא חיות קטנות עם גדולות.

רבי יהודה אמר, פלהו שפיר. אבל יהודה אריה, שמעון שור, והא אוקמוה חבריא דהוו משגיחין דא לקבל דא, דא מימינא, ודא משמאלא. לתורא דעובדוי בישין, אמרו נצייר אקונין דאריה בקופטיה, ויסתכל בדא וידחל מניה, כך שמעון שור, יהודה אריה.

שמעון לא זכה לברכאן, אלא טפל ליה משה ביהודה. פתיב הקא (דברים לג)

שמע ה' קול יהודה, וכתוב התם (בראשית כט) פי שמע ה' פי שנואה אנכי. אמר רבי יהודה, שמעון ולוי, אבוהון סליק לון למשה. אמר רבי יוסי, מאי טעמא אבוהון סליק לון למשה. אמר ליה, אף אנן נסליק ליה לבוצינא קדישא עלאה.

אתו שאלו ליה לרבי שמעון. אמר, פמה חביבין מלין. אטפח בידוי ובכה, ואמר מאן יגלי לך מהימנא קדישא, אסתלקת בחיך על בני נשא, אסתלקת במותך, ואסתים דיוקנך. מפתחן דמארך אתמסרו בידך תדיר.

תא חזי, יצקב הוה ליה ארבע נשין, ואוליד בנין מפלהו, (דף רלו ע"ב) ואסתליק (נ"א ואשתלים) בנשוי. פד בעא יצקב לאסתלקא, שכונתא קיימי עלוי, בעא לברוכי לאלין, ולא יכיל, מקמי שכונתא דדחיל. אמר, היך אעביד, דהא תרווייהו מסטרא דדינא קשיא קא אתיין. אי אתקיף בשכונתא לא יכילנא, דהא ארבע נשין הוו לי, ואשתלימנא בהון. אלא אסליק לון למארי דביתא, דהא (ביה) ביתא ברעותיה קיימא, ומה דבעי יעביד.

כִּי יַעֲקֹב אָמַר, חוֹלְקִין דְּנִשְׁיִין וּבְנִין הָא
 וּבְנִים הָרִי לְקַחְתִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְנִשְׁלַמְתִּי, וְאִיךְ אֶתְחַזֵּק בְּגִבְיֶרָה
 יוֹתֵר? אֵלֶּא אַעֲלֶה הַדְּבָרִים לְבַעַל
 הַגְּבִירָה, וְהוּא יַעֲשֶׂה מִה שְׂרִירָצָה,
 וְלֹא יַפְחֹד.

בא ראה מה פתוב, (דברים לג)
 וזאת הברכה אשר ברוך משה
 איש האלהים, בעל הבית, בעל
 הגבירה, פכתוב (במדבר ל) אישה
 יקימנו ואישה יפרנו, שהרי (שם י)
 פלות משה פתוב. ועל פן משה
 מברך את מי שרוצה בלי פחד,
 כמו שבארנו. ולכן אמר יעקב,
 הרי ראיתי שבני אלה הם בצד
 הדין הקשה, [ויאן] יבא בעל
 הבית ויברך אותם.

משה ודאי איש האלהים היה,
 ורצונו עושה בביתו, כמו
 שנאמר אישה יקימנו, זהו
 שפתוב (שם י) ויאמר משה קומה
 ה' ואישה יפרנו, זהו שכתוב
 ובנחה יאמר שובה ה'. ודאי
 שבעל הבית עושה את רצונו
 ואין מוחה בידו, כמו לאדם
 שגוזר על אשתו, והיא עושה
 רצונו. ועל כן יעקב, אף על גב
 שהיה אחוז בעץ החיים, לא היה
 בעל הבית אלא למטה. משה
 הוא למעלה, ולכן העלה אותם
 לבעל הבית.

בסודם אל תבא נפשי וגו'. רבי
 אבא פתח ואמר, (תהלים כה) סוד
 ה' ליראיו וגו'. סוד ה' ליראיו -
 הסוד העליון של התורה לא נתן
 הקדוש ברוך הוא אלא לאותם
 יראי חטא, ומי שהם יראי חטא,
 מתגלה להם סוד עליון של
 תורה. ומיהו סוד העליון של
 התורה? הוי אומר זו אות ברית
 קדש, שנקראת סוד ה' ברית
 קדש.

שמעון ולוי הטריחו עצמם על
 סוד זה באנשי שכם שימולו

כִּי יַעֲקֹב אָמַר, חוֹלְקִין דְּנִשְׁיִין וּבְנִין הָא
 נִסְבִּית בְּהַאי עֲלָמָא, וְאַשְׁתַּלְמָנָא, הִיךְ
 אֶתְקִיף בְּמִטְרוֹנִיתָא יִתִּיר, אֶלָּא אֶסְלַק מְלִין
 לְמֵאֲרִי מִטְרוֹנִיתָא, וְהוּא יַעֲבִיד מַה דְּבַעִי,
 וְלֹא יִדְחַל.

הוא חזי, מה כתיב, (דברים לג) וזאת הברכה
 אשר ברוך משה איש האלהים, מאריה
 דביתא, מאריה דמטרוניתא. כמה דכתיב,
 (במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפרנו. דהא (במדבר
 י) פלת משה כתיב. ועל דא, משה ברוך מאן
 דבעא ולא דחיל, פדאוקימנא. ובגין כן אמר
 יעקב, הא חמינן דבני אלין בסטרא דדינא
 קשיא, (ליתיה) ייתי מאריה דביתא ויברך לון.
 משה ודאי איש האלהים היה, ורעותיה
 עביד בביתיה, כמה דאת אמר אישה
 יקימנו. הדא הוא דכתיב, (במדבר י) ויאמר משה
 קומה ה'. ואישה יפרנו. הדא הוא דכתיב,
 (במדבר י) ובנחה יאמר שובה ה'. ודאי רעותיה
 עבד מאריה דביתא ולית דימחי בידיה. כבר
 נש דגזר על אנתתיה, ועבדא רעותיה. ועל
 דא יעקב אף על גב דהוה אחיד באילנא
 דחיי, לא הוה מארי דביתא, אלא לתתא,
 משה הוא לעילא, בגין כן סליק לון
 למאריה דביתא:

בסודם אל תבא נפשי וגו', רבי אבא פתח
 ואמר, (תהלים כה) סוד יי ליראיו וגו'.
 סוד יי ליראיו, רזא עלאה דאורייתא, לא
 יהיב קדשא ברוך הוא אלא לאינון דחלי
 חטאה. ומאן דאינון דחלי חטאה, אתגלי לון
 רזא עלאה דאורייתא. ומאן איהו רזא עלאה
 דאורייתא, הוי אימא דא את קיימא קדישא,
 דאקרי סוד יי ברית קדש.

שמעון ולוי, אטריחו גרמייהו על האי סוד,